

Ertuğrul Bektaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk Çözümlemesi

Aşk Çözümlemesi

O'na dair ne varsa yazılmış ya da söylenmiş, hepsinin bir yanı eksiktir.

Aşık olmayandan aşkı dinlemek, hiç denize girmeden denizde yüzmeyi anlatmaya çalışmaktır. Ya da balın tadına bakmadan şahane lezzetini anlamaya çalışmak.

Dünyada var edilen her şey geçici iken nasıl olurda aşk kalıcı olabilir ? Descartes'e göre her şey bir cevherdir ancak bütün bunların dışında ve yine tüm bunları kapsayan bir cevher daha vardır.

Peki aşk nasıl bir cevher ki aşıklar ölüp bu dünyadan göçseler bile aşkları halen yaşamakta. Leyla ile Mecnun Acemler için neyse Romeo ve Juliet o olmuş İngilizler için. Ferhat ile Şirin de bu toprakların aşıkları olmuşlar. Hiç kavuşmamak büyüttükçe büyüttü bu aşkları ve aşıkları.

Birde kavuşanlar var. Mum ve pervane (gece kelebeği) gibi. Fuzuli'de divan şiirinde demiş ya ;

"Beni candan usandırdı cefadan yar usanmaz mı
Felekler yandı ahumdan muradum şem'i yanmaz mı"

Evet ikisi de yandı. Mum yavaş yavaş içten içe yanardı zaten. Pervane ışığının tesiri ile aşık oldu muma. Döndükçe döndü etrafında. Her dönüşte daha da yaklaştı sevgiliye. Ve ilk dokunuş !! pervanenin bir kanadı yandı. Acılar çekerek ve inleyerek önce uzaklaştı ışığından, aşkından. Sonra tekrar toparladı kendini ve döne döne yaklaştı, yaklaştı ve sarıldı aşkına. Bu sefer iki kanadı da yanmıştı. Uçamayacaktı ve acılar çekerek can verecekti. Bu olay olmadan önce adamın biri dedi ki;

Ey pervane! Kimse sana mumun uğrunda boşu boşuna öldüğün için iyi ediyorsun demez.

Pervane de; Ama zaten aşıkda "aşık olmuş" desinler diye aşık olmaz. Mum beni yakarmış, yanarmışım. Bunun ne önemi var. Yansam ne olur, kavrulsam ne çıkar.

Ben kendi isteğimle kendimi ateşe atmıyorum ki! Boynumdaki aşk zinciri beni ateşe sürüklüyor. Ben, yârimi sevdiğim için onun ayakları altında can vermeye hazırım. Amacım budur, zevkim de bundan gayrisi değildir.

Ey bana öğüt veren adam! Diyorsun ki: Git, kendine göre birisini bul, onu aşık edin! Bu öğüdün bana hiçbir faydası yok. Bana kar etmez, tesir etmez. Bilir misin ki, aşığa nasihat etmek akrebin soktuğu birine sızlanma, inleme demeye benzer. "Aşk ateştir, öğüt yeldir. Yel, ateşi alevlendirir"

Ey nasihatçi! Daima kendinden iyisini ara. Kendin gibilerle vakit geçirmek, vaktini zayi etmektir. Kendi emsalinin peşinden ancak kendini beğenmişler gider. Tehlikeli yerlere ise ancak sarhoşlar.

Nitekim ben aşka düştüğüm zaman onun bütün belâlarını da düşündüm. Kelleyi koltuğa aldım da bu yola girdim

Canını vermeye kıymayanlar kendini beğenen korkaklardır ve sevgiliye değil de kendi şahıslarına aşıkırlar ve sadık bir aşık değillerdir. Bir gün gelecek, nasıl olsa ecel pusu kuracak beni alıp götürecektir. Onun için nazlı sevgilim beni öldürsün daha iyi.

Pervane sadık bir aşıktır. Tek bir ışık etrafında döner durur ve kendini yok eder. Pervane perişanlığına bakmadan aşkı ile etrafında yanıp durduğu mumun huzurunda, maşukuna seslenir:

-Ey sevgilim! Hadi ben aşığım, yansam da yeridir. Peki ya sen neden yanıyorsun, niçin ağlıyorsun

Mum inleyerek cevap verir:

-Gece, etrafı aydınlatan ışığıma bakma. İçimi yakan ateşe bak. Mum, hem bu sözleri söylüyor, hem de sararmış yanağından sel gibi gözyaşı dökülüyordu.

Ey pervane! Ey aşk iddiacısı! Aşk, senin işin değil. Seninki bir kuru iddiadan ibaret. Sende ne sabır var, ne de metanet ve tahammül. Sen bir ışık ve ateş gördün mü, hemen yanıyorsun. Ben ise tamamıyla yanıncaya kadar dikilip duruyor, dayanıyorum. Aşk ateşi senin yalnız kanadını, benim ise bütün vücudumu, baştan aşağı yakar. Mum; yandıkça yandı anlatırken bunları ve "Aşkın sonu budur işte" dedi ve can verdi.

Yunus aşkı için divane olup gezdi, Mevlana aşkı için yandı da pişti. Aşk böyle işte kim ne derse desin, ne yaşarsa yaşasın, ne kavrayabilir tam manasıyla ne de anlatabilir.

Aşk bu denli anlatılamaz ve anlaşılabilir iken, nasıl oluyor da onu hiç yaşamayanlar yada sürekli yaşıyormuş gibi senede bir aşık olanlar bu felsefik olgu için şarkılar, şiirler yazabiliyorlar ? Bir başka bakışla da; birbirine aşık olan iki kişi ne oluyor da aşklarını bir kenara itip, birbirleri için fedakarlık yapacaklarına, "ben senin için şunu yaptım, bunu yaptım" diyebiliyorlar. Aşk fedakarlık gerektirir bu doğru ve bir defa değil, her zaman. Yapılan fedakarlıklar, yaşamlara katılan güzellikler, güçlendirir aşkları. Sağlıkla ve aşkla kalalım diye.

AŞKA UÇMA KANATLARIN YANAR "Sadi Şirazi"
AŞKA UÇMADIKTAN SONRA KANATLAR NEYE YARAR "Mevlana"
AŞKA VARDIKTAN SONRA KANADI KİM ARAR "Yunus Emre"

Ertuğrul Bektaş

Dördüncü Şarkı

Onsuzluk dağının zirvelerindeydim,
Ha düştüm ha düşecekken
Uzattı yine pamuktan elini
aldı aşkının kollarına

nasıl oldu da
sakladı kendini bu kadar...

onu göremeyen gözlerim,
hep kederliydi.
ellerim dokunamadığından tenine titrek!
yanaklarından süzülen
şarap tadındaki aşk iksirinden;
içmeye doyamayan dudaklarımsa ürkek

Aziru,
hep vardın, hiç yoktun
ne yok oldun, ne de var
gelgitler gibi
mistik takılar, kokular gibi
aşk gibi, nefret gibi, öfke gibi
bir geldi, bir gitti Aziru

Belkide buydu aşkıımı
katbekat büyüten sana
o zaman
eğer kaybolacaksa bu iksir
sen hep kaç ben peşinden gelen olayım,
sen hep git ben ardından yanan olayım! ! !

Ertuğrul Bektaş

Gelmedin

Dün gece sabaha kadar
Şehrin ışıklarını seyrettim
Bekledim bir yıldız parlaklığında çıkıp gelmeni,
Gelmedin.
Dün gece hiçmi hiç uyumadım,
Sensizliğimle dertleştım.
Sırdaşımdı dün gece şehrin ışıkları,
Söylerler sana diye;
Derdimi onlara anlattım,
Ama gelmedin.

Pırıl pırıl yanan şehrin ışıkları
Derdimi onlarda paylaşamadılar.
Birer birer sakladılar kendilerini,
Bir daha yanmamacasına.
Sende bırakıp gittin beni,
Bir daha dönmemecesine.

Dün gece hiç bitmeyecek sandım.
Elim silahımda gözüm şehrin ışıklarında
Bir an işte o an
Senin hayaline daldım.
Gelirken gördüm seni
En güzel geceliğın üzerinde.
Başka da birşey görmedim.
Bir an işte o an
Elim silahımda gözüm şehrin ışıklarında
Bir ses duydum sonra...
Başka da bir şey duymadım.
Gözümde şehrin ışıkları, gönlümde sen
Ve elveda
Gıdiyorum ben.
(Önce kurşun girer, sonra sesi duyulur.)

Ertuğrul Bektaş

Neydim

Yüreğim dayanmıyor yüreksizlere,
Bakışların bile manası değişmiş.
Kimsesizliğimde,
Yaşanmamış acılarım kaldı mı daha bilmem
Dayanacak bir sağ yanım kalmış
Bir de sensizliğim.
Yalnızlıklarda kaybolmak hep benim işim,
Yürümek karanlıkların üstüne
Geri bakmadan,
Metafizik karmaşası gibiyken yaşamım
Bir burcum vardı bir de ben
Bir burcum vardı oda sen!
Sen var ya sen, sen var ya.
Sönmeyen közüm, iki gözüm
Sevdalım
Bir ben varım hayatımda bir de kimsesizliğim,
sen de olurdun benimle
Gitmeseydin, neydim, neydim...

Ertuğrul Bektaş

Ok ve Yay

Kirpiklerin ok
Kaşların yayım olsun.
Bakışların kalkanım,
Gözlerin nazar boncuğum olsun

25.05.2003

Sözlerinde can yoldaşım
Artık her şeyim tamam
Zamanı geldi yola çıkmanın
Kavuşmak için, özgürlük için,
Senin için...
Yola düşmek yürek işidir, cesaret ister.
Sevmekse adamlık!
Huzuru aramak boşuna
Seviyorsan eğer, yanıyor sa bağıında bir ateş
Küllenmemişse sevdanın közleri.
Vazgeçme,
Git korkularının üstüne.
Unutma ki; dönüş hüzündür.

26.05.2003

Ertuğrul Bektaş